

גיליון מס'
289

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת וירא

מאמר השבוע
מאת ראש החוסדות
הרב יגאל כהן שליט"א

הפְּרַת הַטּוֹב

כחו של השלום

דוד מלך ישראל - המלך הצדיק ביותר של עם ישראל - כשהיה יוצא למלחמה, אָמַנָם לא היו נהרגים רבים מעם ישראל, אך מעט היו נופלים במלחמה. אבל אחאב מלך ישראל - אף על פי שהיה מלך רשע, והיו ישראל שבאותו דור עובדים עבודה זרה - כשהיה יוצא למלחמה לא היה נופל מהם אפילו הרוג אחד.

מה הסוד???
מבארים חז"ל בתלמוד ירושלמי (פ"א דפאה, דף ד ע"ב): בזמן אחאב אָמַנָם היו רשעים והיו עובדי עבודה זרה, אבל היו אֹהֲבִים אחד את חברו, מעריכים ומכבדים אחד את השני. כל רצונם היה איך לעשות טוב לצד השני, ולא רק איך לקחת מהצד השני.

הבורא יתברך אוהב מאד את השלום משום שפָּלְנוּ בָּנוּ. אב רוצה ומיחל שכל בניו ובנותיו יאהבו אחד את חברו וילמדו לנתר ולהסתדר, גם אם יש ביניהם חלוקי דעות. ולכן בורא עולם קבע בבריאה, שבמקום שיש שלום יש ברכה, וגם כשעם ישראל חטאו מעט, כִּינּוּ שְׁהִיוּ בִּינֵיהֶם אֶהְבָּה וְאַהֲדוּת, בורא עולם הוריד להם שפע גדול מן השמים.

למה הדבר דומה?
אדם שהלך ברחוב ביום חם והוא צמא למים. השיט פוס ריקה והתחנן לעוברים ושבים למעט מים. איש רחום מזג מים לכוסו... אך אבוי! הכוס נקובה בלא תחתית...

כך הקב"ה רוצה להרעיף עלינו טובה... אך אנו מושיטים לו פוס נקובה... מחלקת אחד עם רעהו... הרי לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל יותר מן השלום... וכשאין שלום אין פוס לשפך לתוכה את הברכה...

השלום והאהבה בין אחד לחברו הם כח חזק, חזק יותר מכל דבר אחר.

פדאי לנו להשקיע בשלום בית. זה אפשרי, כי מי שירצה להתחזק בזה, הקב"ה יעזר לו. בורא עולם הוא כל יכול, אין דבר שהוא לא יכול. וכי בורא עולם לא יכול לתת לך את השכל לתקן את עצמך פְּדִי לְהַגִּיעַ לָזֶה?! מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

יש אדם שיש לו מדות רעות, בעברית פשוטה קוראים לזה: 'אגואיסט' - רק רוצה לקחת. לא יָאָמַן.

לפעמים אני רואה אנשים כאלה, ואני מזדעזע! בן אדם יושב בסעדת שבת, אשתו מכרפרת סביבו ודואגת לו לסעדת שבת כיד המלך. עשתה לו שמונה עשר סלטים, שנים - שלושה סוגי דגים, בשר בקר, עופות, קציצות (כמה אפשר לקבל? אבל ראיתי בעיני...), אחרי זה היא מגישה לפניו בשמחה עוגות, פצוצים, וכל מיני מטעמים.

יושב אותו אדם ואוכל ומסים, ודבר אחד הוא לא אָמַר - 'תודה רבה'. כלום. ממש מזעזע. מה הילדים שלו לומדים ממנו? - באנו לעולם רק כדי לקחת ולקחת. לאכל, להנות וללכת' - כך הם מבינים.

האדם הזה צריך טפול!
יש שתי דרכים שהקב"ה יטפל בו - אחת קלה ואחת קשה.

הדרך הקשה היא שאשתו תחזיר לו, וכשאשה מחזירה זה כואב. מה שהיא לא תעשה זה כואב. היא תציק לו ותחפש אותו וכו'. ולמה הקב"ה עושה לו את זה? כי הוא אוהב אותו. הקב"ה רוצה לתקן אותו שיתחיל להגיד תודה רבה, אז הוא שולח אליו משלחת מלאכי רעים. כל הצרות שבעולם. צעקות ובלגן... 'אולי כבוד מעלתו יבין, שיש פה עוד בן אדם בעולם שצריך להתעניין בו... ויש האפשרות השניה והקלה, שהקב"ה ישלח אותו לשעור תורה, ושם הוא ילמד להיות בן אדם ולעבד על המדות.

אל תמתין, תתקן את עצמך עתה.
הבחירה היא בידינו, או שאנחנו נעשה את זה בדרך הטובה והנכונה - נלמד, נבין, נתקן - נלמד למה הצד השני זקוק, נחשב על הצד השני, נבין כמה חשובה היא השפעת טובה לשני, ונתקן את עצמנו לתת לצד השני את מה שמגיע לו. ואז הקב"ה יחזיר לנו חזרה בכפל כפלים. אבל אם לא נתקן את עצמנו יש הדרך הקשה... וזה כבר לא נעים.

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

דוד הסלך

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

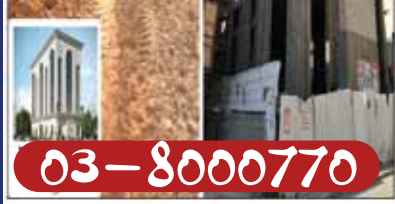
מוסר עם סיפור

חדר האוכל שבדרך...

שאלת הלב!

03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לשי"ל לוח "אור החיים"

יום-ש	ת"א	ח'פ"ה	ב"ש
כניסה:	17:44	17:41	17:44
יציאה:	18:34	18:31	18:34
ר"ח:	19:12	19:08	19:11

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 17:24

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

דיבורו עימה בנחת

נוהג היה רבינו הגאון רבי עובדיה יוסף זצ"ל מידי יום לאכול עם רעייתו את ארוחת הצהריים, ובמהלכה היה מספר לה את אשר עבר עליו באותו יום. בתוך כל סדר יומו העמוס הייתה לו גם קביעות לשוחח עימה מידי לילה במשך רבע שעה

(עדות נכדו, מחבר הספר **אביר הרועים**).
"מקרב את קרוביו" - יחס חם לילדים סיפרה הרבנית, שהרב היה אבא חם ואוהב לילדיו, ואהב לשמח אותם ואת הנכדים ולשיר עימם בשמחות משפחתיות. כמו כן סיפרה שכשהיו הילדים קטנים היה יושב ומספר להם סיפורים.

שאלות ותשובות
מאת חתנו הרב יואל כהן שליט"א

שאלה: נשים רבות שואלות בענין איפור קבוע, וכמו כן ישנם אנשים הסובלים מנשירה בשיער וכדי להסתיר זאת הם עושים כמין קעקוע בצבע של השיער. האם הדבר מותר?

תשובה: אם זה קעקוע שאינו מתקיים לעולם, וכל 4 או 5 שנים צריך לחדש אותו, מבואר בדעתו של רבינו עובדיה זצוק"ל בטהרת הבית (חלק ג) שאם עושה זאת כדי שלא יתבייש וכדו', מותר, ואם זה רק להתייפות ראוי להחמיר ע"ש.

שאלה: אני צלם במקצועי וישנו אדם שעזר לי בהלוואה מסויימת, ועכשיו הוא מבקש ממני שאבוא לצלם באירוע שלו. האם אעבור על איסור ריבית כשאעשה לו הנחה?

תשובה: אם אתה עדיין חייב לו כסף - אסור משום ריבית מדרבנן, ואם החזרת לו את ההלוואה - אם זה יום או יומיים אחרי שהחזרת, גם כן אסור כי זה ניכר שמחמת ההלוואה אתה עושה הנחה וכמו שצינת בשאלתך, אבל אחרי 30 יום מפירעון ההלוואה, כתב בספר מלווה ה' (חלק א עמ' סב) ומקורו ממרן הבית יוסף (יו"ד סי' קס), שמותר בתנאי שלא יזכיר או יגיד לו שעושה זאת בגלל ההלוואה.

שאלה: מי שלא סומך על העירוב הקיים או במקום שאין עירוב, האם מותר לו לצאת עם חליפה על הכתפיים בלי להכניס את הידיים לתוך השרוולים?
תשובה: היות ויש אנשים שמסתובבים כך הרי שזה נחשב כדרך מלבוש ומותר, וכמבואר במרן השולחן ערוך (סי' שא סעיף לד), וכן פסק באור לציון (ח"ב פרק כג תשובה ז).

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד מלאך עם אלף פיות

במאמר זה נרחיב מעט על 'שירת המלאכים' ומעלתה, ועד כמה היא בלתי נתפסת בשכל אנוש, כפי שמתאר המדרש (אוצר מדרשים, מדרש כתפוח בעצי היער, עמוד 264), כשעלה משה רבינו למרום לקבל תורה, ראה מלאך ששמו 'נוריאל' שיש לו שבעים אלף ראשים, ולכל ראש יש שבעים אלף פיות, ולכל פה יש שבעים אלף לשונות, ולכל לשון יש שבעים אלף אפשרויות דיבור ושירה, ועל כל דיבור ודיבור עומדים שבע מאות מיליון מלאכים מאש לבנה וכולם שרים ומשבחים את הקדוש ברוך הוא.

וכתב רבי ישראל משקלוב (בהקדמה לספרו 'פאת השולחן'), שקיבל מרבו הגאון רבי אליהו מוילנא (הגר"א), שכאשר ירד משה רבינו מהר סיני לימד את הלויים חלק מן המנגינות המופלאות ששמע משירת המלאכים, ובגמרא (סנהדרין צה ע"ב) מבואר, שכל מי ששומע את שירת המלאכים פורחת נשמתו מרוב תענוג ודבקות לה' יתברך, וכפי שקרה למיליוני חייליו של סנחריב שצרו על ירושלים, שבורא עולם השמיע לחיילי סנחריב את שירת מלאכים ומיד מתו מרוב קדושה. ועוד כתב בספר 'ראשית חוכמה' (שער אהבה פרק י)

ובשיחות הר"ן (צו), יש מלאך אחד ממלאכי השרת שיש לו יכולת שירה מופלאה, למלאך זה יש אלף פיות, ובכל פה יש לו אלף לשונות, ובכל לשון הוא משבח את בורא עולם בשירים שאין אוזן האדם יכולה להכיל את עוצמת התענוג.

שירת המלאכים

ומובא ב'זוהר הקדוש' (בראשית רמט ע"ב) מה השפעת 'שירת המלאכים'? ומבאר, שבכוח השירה והנגינה שכל כולה השתוקקות לבורא עולם, מתעוררת אהבה ואחוה וכל המערכת הרוחנית נמצאת בחיבור והתאמה מלאים, ועל ידי כך מתעורר שפע עצום של ברכה בעולם. ולכן שירת המלאכים היא אחד התפקידים הנחשקים ביותר למלאכים, ומלאך שהגיע זמנו לומר שירה רואה בכך זכות עצומה, ובפרט שיש מלאכים שזוכים לכך רק לאחר שנים רבות, כמבואר בגמרא (חולין צא ע"ב) לגבי המלאך שרצה להרוג את יעקב אבינו, ונאבק עימו כל הלילה, וכשהגיע עלות השחר ביקש המלאך לעלות למרום, ושאל אותו יעקב אבינו האם הוא גנב המפחד מאור יום? וענה לו המלאך 'מלאך אני, ומיום שנבראתי לא הגיע זמני לומר שירה עד עכשיו', רואים מדברי הגמרא עד כמה מרומם ונחשק תפקיד השירה בעולם המלאכים, שאפילו מלאך שירד מן השמים להילחם ביעקב אבינו על מנת להורגו, היה מוכן לוותר על תוכניתו, ובלבד שלא יפסס את האפשרות לומר שירה

לכבודו של בורא עולם. ועל תשוקת המלאכים לומר שירה מובא גם במדרש (איכה ג, הובא בחגיגה יג ע"ב תוספות ד"ה מזיעתן של החיות) שמדי יום נבראים מלאכים שכל חשקם הוא לזכות לשורר לפני ה', ולגודל תשוקתם הם מתפרצים לומר שירה ללא נטילת רשות ומיד מתכלים מן העולם, ולכן המלאכים הוותיקים נוטלים רשות זה מזה לשורר לפני ה', כפי שתיאר זאת הנביא ישעיהו בנבואתו (ישעיהו ו, ג) "וְקָרָא זֶה אֵל זֶה, וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת, מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְכִמוֹ שֶׁהִזְכַּרְנוּ קֹדֶם שִׁמְשָׁה רַבִּינוּ הוֹרִיד לַחֲנִים מִשִּׁירַת הַמַּלְאכִים לְעוֹלָם שְׁלָנוּ, וְהַפְקִיד אוֹתָם בִּיד הַלְוִיִּים.

לרכישת ספרי הרב אליהו עמר - 'מעבר לסגולה'

על הזרע שמשון (ב חלקים).

ו'המלך דוד' (ב חלקים)

על קורות חייו של דוד המלך.

ניתן לפנות ל 055-67-25-138

פנינים מהפרשה

"והוא יושב פתח האהל כחום היום" (יח. א)

"באותו היום הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה, שלא להטריחו באורחים. ולפי שראהו מצטער שלא היו אורחים באים, הביא מלאכים אליו בדמות אנשים" (רש"י).

וצריך להבין מדוע היה אברהם אבינו מצטער כשבוששו אורחים מלבוא בצל קורתו, הלא מודע הוא לחוליו המגבילו לשרת את האורחים, ובפרט שלא היו עוברי אורח הזקוקים לאירוח?

ברם שאלתנו נובעת מהבנה מוטעית במהות מצות חסד. לפי הבנתנו, הצורך בחסד, הוא רק כאשר זקוק הזולת לעזרה, ואילו כשאינו זקוק, מוטב שכל אחד יסתדר בעצמו, ויעזור לעצמו...

לא כך שתייחסים חז"ל למצות חסד. "על שלשה דברים העולם עומד" קובע שמעון הצדיק משיירי כנסת הגדולה "על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים" (אבות פרק א' משנה ב'). אם חסר אחד משלושת עמודי התווך הללו המחזיקים את העולם, עמידתו של העולם מתערערת.

וכשם שברור לנו שאסור שייפסק לימוד תורה בעולם אפילו רגע קט, שאם לא כן עלול העולם להיחרב, ככתוב: "אם לא בריתי יומם ולילה, חוקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיה לג, כה), כן הדבר בעמוד העבודה - עמוד התפלה - העולם אינו יכול להתקיים ללא תפלה. ועמוד החסד גם הוא אינו שונה מהם מבחינה זו. כדי שיהיה קיום לעולם, מוכרח שיהיה חסד בעולם ללא הפסקה, ויש לתור אחריו גם אם אין דורש ואין מבקש. הלא כה נאמר "עולם חסד יבנה" (תהלים פט, ג).

אצל אברהם אבינו איש החסד ועמוד החסד, החסד היה צורך קיומי, ומשכך - הוא לא חיכה שיתעורר צורך בחסד, אלא טרח ותר אחריו בקום ועשה. וזאת מתוך ידיעה ברורה שהעולם אינו יכול להמשיך אפילו שעה אחת ללא עזרה לזולת. לכן גם כשהיה חולה, ולא היו אורחים בנמצא, חיפש אחר אורחים שיוכל לגמול עמם חסד. וכשלא מצא, היה מצטער איך לא זכה היום לעשות חסד... ראה הקב"ה בצער, וזימן לו שלושה מלאכים.

וכבר אמר רבי משה מקוברין זצ"ל: "יום שאיני עושה בו חסד, אינו נחשב יום בעיני".

רגיל היה הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל לספר על נהג מונית ירא שמים שקיבל על עצמו לעשות בכל יום לפחות מעשה חסד אחד. יום אחד, הזמינהו לנסיעה ארוכה לצפון, ומאחר ששב לביתו בשעה מאוחרת בלילה, לא הזדמן לו באותו יום שום מעשה חסד. כאשר נכנס למיטתו לישון, נזכר שהיום לא קיים את מנהגו הקבוע, ונתמלא צער על כך.

רגע לפני שנעצמו שמורות עיניו והוא שקע בשינה, נשמעו דפיקות על דלת ביתו. השכנה צריכה היתה ללדת, ובקשו ממנו טובה שיסיע אותה לבית היולדות. שמח שמחה גדולה, ועשה בשמחה את החסד היומי. כנראה שבזכות הקפדתו, זימן לו הקב"ה מעשה חסד, כאברהם שנצטער שאין לו אורחים, וזימן לו הקב"ה את המלאכים (אוצרותינו).

לאשת החיל

שימי

מירון תשפ"א. כנראה שאף אחד לא ישכח אותו. גם מי שקרוביו לא היו שם כלל, לא ישכח את התאריך, אך אלה שדווקא כן היו או קרוביהם היו, בוודאי ובוודאי שנחרט בליבם התאריך. התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עלינו. הכאב והסיפורים שאחרי, לא יאומן כי יסופר.

שמעון (שם בדוי) היה שם, שמעון המתקרא 'שימי' בשנים האחרונות, בן 18 לערך, נסע עם שני חבריו מהישיבה לרבי שמעון בר יוחאי, סתם כי היה נחמד לו לפגוש אותם שוב, הוא כבר עזב את הישיבה, גם הלבוש כבר פחות מדבר אליו.. אבל זרם.. תרתי משמע. הוריו של שימי כמובן דאבו וכאבו את השינוי שהבן שלהם עשה לעת גיל 16.. הם תמיד הרגישו שהוא קצת שונה מחבריו לספסל הלימודים. הוא פחות הסתדר, פחות אהב את השעות המרובות. חכם היה שימי, ועודנו, אבל את עולם התורה, נטש גם נטש.

באותו לילה הוריו ידעו שהוא שם, דווקא שמחו, מקום של קדושה כזו גדולה, אולי ישפיע על בנם האהוב ויחזירו למוטב. אך לא תיארו לעצמם בחלומות הכי פרועים שלהם מה מצפה לו, ולהם. 1:00 בלילה, כבר כמעט כולם ידעו שהתרחש אסון כבד, הטלפונים קרסו. לא הצליחו להשיג את שמעון שלהם... מתקשרים, מתקשרים ואין מענה... ממשיכים ומנסים להתקשר כל הלילה ואין מענה. הגרוע מכל כבר עלה במוחם. ההורים היו בהיסטוריה שרק באותו לילה ויום שלמחרת היה ניתן לחוש באוויר את מדינת ישראל... התקשרו לכל בתי החולים באזור, נסעו ובדקו פיזית את הרשימות, את הפצועים, את כוחות ההצלה.. כל מה שיכלו לעשות עשו. חיפשו וחיפשו, הלב שלהם מתפוצץ מדאגה ולא רוצה להאמין שזה קרה. הבן האהוב שלהם! הם כבר חשבו ללכת לזיהוי, היו בטוחים שזהו המוצא האחרון, לא רצו להאמין. כל דקה היא נצח.

פתאום - טלפון - שמעון על הקו !! מה!! ההורים ההמומים לא יכלו להכיל את השיחה.. הם היו בטוחים שהבן שלהם נהרג.. הם חיפשו אותו בכל בתי החולים וכמעט הלכו לחפש באבו כביר. ופתאום הוא על הקו?? מדבר?? "אמא, נרדמתי כל הלילה כשחיכיתי לאוטובוס שייקח אותי הביתה.. היה פה עומס מטורף ונרדמתי חזק על איזה ספסל, סליחה, הטלפון שלי לא היה זמין.. אני בדרך הביתה". וואו. כל אחת תנסה במעט לתאר לעצמה את ההרגשה של אותה אם.. וואו. אין מילים לתאר בכלל.

האב מספר שמאז הם כל כך מעריכים את הילד הזה, לא אכפת להם בכלל מה הוא לובש, לא מעניין אותם מה הוא עושה או לא עושה, הם לא סופרים לו את הלבוש או העבירות.. העיקר שהוא בחיים. הם כל כך מעריכים כל שניה איתו, כי הם היו בטוחים שהוא מת. הם קיבלו את הבן שלהם בחזרה, במתנה גמורה, אז מה זה משנה אם הוא בשישיבה או לא? ביום אחד הכול התהפך, הדאגה שעד עכשיו העסיקה את מוחם יומם ולילה, נהייתה כל כך שולית ולא חשובה. הם רק מעריכים כל דקה במחיצתו. מחבקים מנשקים בלי סוף.. הם היו בטוחים שלא יראו אותו יותר בחיים. ופתאום הוא חזר, הוא חי ונושם. אפשר לחבק אותו שוב.. אפשר לנשק אותו.. האם אמא תכעס עליו עכשיו? האם התספורת שלו תעניין אותה כל כך? האם היא תתאכזב ממנו ולא תדבר איתו אי פעם?

המסר כל כך ברור ומובן מאליה. אין צורך להאריך. עד כמה אנחנו צריכים להעריך את הילדים שלנו, לאהוב אותם ולחבק, לא לחכות לשום דבר.. פשוט להעריך כאן ועכשיו. לאהוב, לייקר ולהוקיר. לשמור על קשר טוב גם אם הם קצת מתבלבלים.. בכל זאת הם הילדים האהובים שלנו מאת בורא עולם. הם לא אויבים. הם אוהבים ואוהבים ורוצים רק טוב. כמה צריך להעריך כל שניה בחיים שלנו. שבת שלום!

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הקציץ הרוסי שְׁמַל אֵת בְּנוֹ בְּמֶרְתָּף

השבוע אנו מגיעים לשיא הנסיונות של אברהם אבינו, הנסיון העשירי הנקרא 'עקידת יצחק', שבזכותו ומכוחו אנו נהנים עד עצם היום הזה, ומשתמשים בו כדי לזכות למידת הרחמים של הבורא יתברך.

יש הרבה נקודות וביאורים שנכתבו והאירו בענין עקידת יצחק, ובע"ה נשתדל לעמוד על נקודה שתאיר לנו את החיים.

אברהם אבינו בנסיון הזה התאמץ במסירות נפש מבהילה, בכל כוחו ואונו, מי שמתבונן וקורא את המדרשים נבהל מעוצמתו האדירה של אבינו הגדול 'אברהם', ולכן מצוה זו עומדת לנו עד עצם היום הזה.

והנה בגמרא בשבת (קל). מובא תניא רבי שמעון בן אלעזר אומר 'כל מצוה שמסרו ישראל עצמן עליהם למיתה... עדיין היא מוחזקת בידם', מובן מכאן שבכח מסירות נפש להטביע דבר זה לדורות... מבהיל!!!

ובעניין זה סיפר הגאון רבי עזרא ברזל זצ"ל שבמוסקבה היה מוהל ידוע בשם רבי בצלאל, באחד מפשיטות הק.ג.ב על ביתו מצאו סכין מילה, ממצא מפליל ביותר בעיני הק.ג.ב. הסכין נלקח, והוא המתין לבאות. באמצע הלילה שב המפקד לביתו ש' ר' בצלאל כיסה את עיניו, הכניסו למכונית, והביאו למרתף הכלא... ויצא.

עם שחר נכנס המפקד אל המרתף ובידו... תינוק בן כמה ימים. ואומר לרבי בצלאל, "דע לך שיהודי אני וזה בני שנולד לי לפני כמה ימים, ואני מבקש שתמול אותו".

רבי בצלאל היה המום, ולא הבין האם יש פה מלכודת או שבאמת הוא מעוניין בברית מילה לבנו, ולאחר שנתברר לו שהקציץ באמת יהודי ומעוניין למול את בנו, מילא המוהל את מבוקשו ומל את התינוק, ונתן הוראות להמשך הטיפול בתינוק.

המשך מוסר עם סיפור

ורבי בצלאל לא התאפק ושאל: "האם אתה חי חיים יהודיים?" השיב הקצין: "לא!!" אני אזרח רוסי נאמן לאמא רוסיה ולמפלגה הקומוניסטית.

שואל רבי בצלאל: "ובהקשר לבגדן איזה חינוך אתה מתכנן לתת לו?" השיב הקצין: 'אחנך אותו לחינוך רוסי קומוניסטי'.

תמה רבי בצלאל ושואל: "א"כ מדוע אתה מסכן אותך ואת בגדך ומל אתו, מילא אני או יהודים שמעוניינים בחינוך יהודי שורשי מסתכנים אני מבין אבל אתה למה?"

השיב הקצין ואמר: 'גם אבי היה אזרח רוסי נאמן בלי זיק של יהדות, כשנולדתי הוא התעקש למול אותי כדי שאם בכל זאת יום אחד ארצה לשוב לדרך',

תהיה פתוחה עבורי כמהול. באותה דרך אני נוהג כלפי בני, אינני רוצה לנעול את הדלת בפניו.

אבל התשובה האמיתית טמונה בדברי חז"ל כי עם ישראל מסר את עצמם למיתה עבור ברית מילה לכן זה בדם של כל אחד ואחד.

אחי ורעי יש פה יסוד מבהיל, אם נמסור את נפשנו למען חינוך ילדינו למען תורתנו, זה יושרש לדורות, אין מבקשים מאיתנו ללכת לערבות סיביר, ולא לעקוד את הילדים על המזבח, ולא להיות תחת עינויי האינקוויזיציה, ולא תחת מגפי הנאצים, ולא תחת סבלות הערביים, אלא להקריב את התאוות והרצונות והחשקים שלנו על מזבח האמונה והתורה והיראה, נכון שזה לא פחות קל, כי כל דור ונסינותיו, ואם זה הנסיון שלנו סימן שזוהי העקידה שלנו, אבל בואו נתאמץ למען ההמשך. זה משתלם!!!

בס"ד

המסעדה
מסעדת החסד מבית "יביע אומר"
לצ"ר ישעיה בן צ' סג"ל מקרעסטי ז"צ

**יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.**

ידועה הסגולה לקיים סעודת עניים באותו היום לאנשים שאין להם.
בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש להצלחתכם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

בס"ד

המסעדה
מסעדת החסד מבית "יביע אומר"
לצ"ר ישעיה בן צ' סג"ל מקרעסטי ז"צ

**יש אזכרה
לאחד מיקירכם?**

בתרומה של 400 ש"ח השתתפות ב"מסעדה"
תהיו שותפים להאכיל למעלה ממאה ועשרים איש לעילוי נשמתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

**ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ
רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770**

ניתן להזמין שיעורי תורה לעדה האתיופית בטל': 052-7657390
באזור המרכז

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים